

மாணிக்கவாசகர் அருளிய
திருவெம்பாவை

பேராசிரியர் ஆ.சா. ஞானசம்பந்தம் அவர்கள் திருவாசக விருந்து என்ற புத்தகத்தில் திருவாசகத்திற்கு விளக்கம் எழுதியுள்ளார். அதிலிருந்து

நன்றி

ஓதுவார்.

=====

(சத்தியை வியந்தது)

திருவெம்பாவை என்பது இந்தப் பிரபஞ்சத்தைப் படைத்து ரட்சிக்க இறைவனாகிய சதாசிவ மூர்த்தியின் திருவருளால் நவசக்திகள் தோன்றிச் செயல்படுவதைக் குறிக்கின்றது.

ஒரு சக்தி மற்றொரு சக்தியை எழுப்புவதே திருவெம்பாவையின் தத்துவக் கருத்து. மார்கழி மாதத்திலே விடியற்காலத்தில் இளமங்கையர்கள் ஒருவரையொருவர் நீராடுவதற்காகக் குளத்துக்கு அழைத்துச் செல்வதாக அமைந்திருக்கிறது திருவெம்பாவை.

'மலவிருள் உற்று உறங்காமல் மன்னு பரிபாகர்
அருள் செலமுழுக வரக எனச் செப்பல் திருவெம்பாவை'
என்று குறிப்பிட்டு விளக்குகிறார் திருப்பெருந்துறை புராணத்தை இயற்றியவர்.

திருவாதவூரடிகள் பல திருத்தலங்களுக்குச் சென்று விட்டு, திருவண்ணாமலைக்கு வந்தார். பனிமலை மருந்தாய்த் தம்மை ஆட்கொண்ட குரு மூர்த்தியைக் கண்டு பேராணந்தமடைந்து வணங்கினார்.

அது மார்கழி மாதம். திருவாதிரைக்கு இன்னும் பத்து நாட்கள் இருந்தன. இளமங்கையர்கள் பலர் விடியற் கருக்கலில் எழுந்து வீட்டைப் பெருக்கித் தண்ணீர் தெளித்துக் கோலமிட்டுவிட்டு, குளத்துக்கு நீராடச் செல்கிறார்கள்.

அந்த இனிய நல்ல காட்சியே இறை தத்துவக் கவிதைகளாக அவருடைய உள்ளத்தில் பெருக்கெடுத்தது திருவெம்பாவைப் பாடல்கள் அந்தத் திருவருள் காரணமாக நமக்குக் கிடைத்தன.

பெண் என்பவள் உயிர்களின் பிரதிநிதி. தலைவன் தான் ஆண். கற்புடைய பெண்கள் மீண்டும் தம் நாயகனைச் சேர விழைவதே வாழ்க்கை. பிரிவின் துயரில், சேர்ந்திருந்த

காலத்து இன்ப நினைவுகளும் சேரத்துடிக்கின்ற ஏக்க நினைவுகளும் உண்டாகிற
இரண்டு நிலைகளைக் காட்டுவதே இந்தப் பாடல்கள்.

=====

1.

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாஸ்தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமனியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னேஎன்னே
ஈதே எம்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய். 1

ஒளி பொருந்திய நீண்ட கண்களுடைய பெண்ணே! முதலும் முடிவும் இல்லாத,
காண்டற்கரிய பெருமையுடைய ஒளியானவனை நாங்கள் பாடுதலைக் கேட்டும், நீ -
இன்னும் - துயில்கின்றனையே!

உன்செவி நான் சொல்லுவதைக் கேளாத வலிய செவியோ! பெரிய கடவுளது நெடிய
சிலம்பணிந்த திருவடிகளை நாங்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தின் ஓசையானது
தெருவின்கண் கேட்ட அளவிலேயே ஒருத்தி பொருமியழுது உடல் மறந்து, மலர்
நிறைந்த படுக்கை மேலிருந்து கீழே விழுந்து புரண்டு இந்நிலத்தே
ஒன்றிற்குமாகாதவள் போல் - மூர்ச்சித்து - கிடக்கலாயினள்.

இது என்ன நிலை பார்! அவள் செயல் அவ்வாறு இருக்க, எங்கள் தோழியாகிய உன்
தன்மை - விழித்தெழா திருக்கும் - இந்நிலையோ! இது என்ன? எமது கண்பாவை
போன்றவளே! சொல்லுவதை ஏற்பாயாக! ஆய்வாயாக!

ஒளிபடைத்த கண்களின் பயன் இறைவனைக் காண்பதே! செவிகளின் பயன் அவள் திரு
நாமங்களின் ஒலியைக் கேட்டு இன்புறுவது! அழகிய கண் படைத்தும், இறைவனுடைய
திரு நாமத்தைச் சொல்லி வாழ்த்துபவர்களை நாடிப் போகாமல், அதை உணராமல்
தூங்குகிறாயே என்பது இதன் குறிப்பு.

ஆன்ம உடலிலுள்ள நவசக்திகளில் ஒருத்தி மற்றொரு சக்தியைத்
துயிலெழுப்புவதாக, அறிஞர்கள் கூறுகிறார்கள். மனோன்மணி, சர்வபூத தமனியை
எழுப்புவது!

=====

2.

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்

பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசி இவையும் சிலவோ விளையாடி
ஏசு மிடம்ஈதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதம் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய்.

அழகிற்சிறந்த பெண்ணே! இரவும் பகலும் அந்தச் சிவபிரானிடம் அன்பு கொண்டு,
அவன் பெருமையையே பேசிக் கொண்டிருக்க வேண்டாவா? அதை விட்டு விட்டுப்
படுக்கைமேல் ஆசை வைத்திருப்பதா நீ! இப்படி அவருடைய தோழிமார்
கேட்கிறார்கள்.

அதற்குள் ஒருத்தி சீசி - இப்படியா நீங்கள் அவளைப் பேசுவது? இது என்ன
விளையாட்டா? குற்றம் சொல்ல இதுவா இடம்! என்று பரிந்து பேசுகிறாள்.

தில்லையம்பலத்தில் வாழும் நடராஜப் பெருமானுடைய அன்புக்குரியவர்களாகிய நாம்
தேவர்களும் தொடுவதற்கு அஞ்சும் அவன் மலர்ப் பாதங்களை நாடுவோம். எழுந்திரு!
என்று மற்றவர்கள் நினைவுபடுத்துகிறார்கள்.

உள்ளத்தினுள்ளே நிகழும் கிளர்ச்சி. உறங்குகின்ற சக்தியை மற்றச் சக்திகள் தட்டி
யெழுப்புகின்றன. சர்வபூத தமனி பலப்பிரமதனியை எழுப்புகிறாள்.

=====

3.

முத்தன்ன வெண்நகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
அத்தன்ஆ னந்தன் அமுதனென் றள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன் பழஅடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய்.

'முத்துப் பற்கள் காட்டி முறுவலிக்கும் பெண்ணே! முன்பு சிவபெருமானை நாவினிக்க
வாயாரப் பலவாறு புகழ்ந்து பேசிய நீ, இன்று வாயிற்கதவைக் கூடத் திறக்காமல்
தூங்குகிறாயே!' என்றார்கள் அந்தத் தோழிகள்.

இதற்கு இந்தத் தோழி சொல்கிறாள்: 'நீங்கள் சிவ பக்தியில் பற்றும் பழக்கமும்
உடையவர்கள். நானோ புதிது. என்னுடைய சிறுமையைப் போக்கி எனக்கு நல்வழி

காட்டினால் ஆகாதா? என்னிடம் உங்களுக்கு அன்பு என்பதெல்லாம் வெறும் ஏமாற்றுத்தானா'?

இதைக்கேட்ட தோழிகள், 'உன் அன்பு எங்களுக்குத் தெரியாதா? அழகிய நல்ல உள்ளம் படைத்தவர்கள் விஷமுண்ட ஆண்டவனைப் பாடாமல் இருப்பார்களா? நாமும் அப்படிப் பாட வேண்டும் என்றுதான் அழைக்கிறோம். வா!' என்கிறார்கள்.

பலவீனமான எண்ணம் தோன்றினால், அப்போது உறுதி வாய்ந்த சிந்தனைகள் தோன்றி மனத்தை நல்வழிச் செயல்படுத்த முனைய வேண்டும். இது பலப்பிரமதனியும், அவளைச் சார்ந்தாரும் பலவிகரணி யென்னுஞ் சக்தியைத் துயிலுணர்த்திய தென்பர்.

=====

4.

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
உண்ணெக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்து
எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய்.

முத்தைப் போன்றவளே! உனக்கு மட்டும் இன்னும் பொழுது விடியவில்லையா!
கிள்ளை மொழி பேசுகின்ற நம் தோழிகள் எல்லோரும் வந்து விட்டார்களா?
வேண்டுமானால் எழுந்து வந்து எண்ணிப் பார்த்துக்கொள். நாங்கள் சொல்ல
மாட்டோம். அதற்குள் ஒரு தூக்கம் போடலாம் என்று காலத்தை வீணாக்காதே!
வேதநாயகனாகிய பெருமானை, அமுதம் போன்றவனை, காட்சிக்கு இனிய
பரம்பொருளைப் பாடி உள்ளம் கனிய நிற்கிறோம். ஆகவே நீயே வந்து எண்ணிப்
பார்த்துக்கொள். யாராவது வரவில்லையென்றால் தூங்கப்போ!

இறைவன் பெருமையிலே மனம் தோய்ந்தவர்கள் அடியார்களை விட்டு விலகிச் செல்ல
மாட்டார்கள். இது பலவிகரணி, கலவிகரணியைத் துயிலுணர்த்துவதாகக் கூறும்!

=====

5.

மாலறியா நான்முகனும் காணா மலையினைநாம்
போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலாறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்

சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனெயென்று
ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
ஏலக் குழல் பரிசேலோர் எம்பாவாய்.5

திருமாலும் பிரம்மதேவனும்சூட அறிய முடியாத கைலயங்கிரி நாதனை நான்
அறிவேன் என்றெல்லாம் பொய்கள் பேசும் கள்ளியே! கதவைத் திறப்பாயாக! மண்ணும்
விண்ணும் பிற உலகங்களும் அறிவதற்கு அரிதாகிய பரமேசுவரனை நம்மை ஆட்டிப்
படைக்கின்றவனின் குணத்தையெல்லாம் நாங்கள் பாடுவதைக் கேட்டும் உணராமல்
உறங்குகிறாயே! பரிமளம் வீசும் கூந்தலையுடைய நீ எப்போதுதான் உணரப்
போகிறாயோ! எழுந்திரு.

ஆண்டவனுக்கெல்லாம் ஆண்டவனாக அத்தனை எளிதன்று. அதையேனும் முதலில்
உணர்ந்து கொண்டால்தான் உறக்கம் தெளியும்! காளி இரௌத்திரியை எழுப்புகிறாள்.

=====

6.

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
தானேவந் தெம்மைத் தலைஅளித்தாட்கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும்எமக்கும்
ஏனோர்க்கும் தம்கோனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்.6

உங்களையெல்லாம் நாளை நானே வந்து எழுப்புகிறேன் என்று நேற்றுச் சொல்லிவிட்டு,
கொஞ்சமும் வெட்கமில்லாமல் இன்னும் தூங்குகிறாயே! பொழுது இன்னும்
விடியவில்லை என்று எண்ணி விட்டாயா? கருணாமூர்த்தியாக நம்மையெல்லாம் தானே
வந்து காத்தருளும் பெருமானுடைய பாதகமலங்களைப் பாடுகின்ற எங்களைப்
பார்த்துச் சொல். வாயை மூடிக்கொண்டு இருக்காதே! இறைவனைப் பாட எழுந்து
வந்து எங்களுடன் சேர்ந்து கொள். எதற்கு நீ முன் வந்து நிற்க வேண்டுமோ அதற்குப்
பின் தங்கி நிற்கிறாய். இறைவனைப் பாடுவது ஒன்றுதான் அனைத்திலும்
முக்கியமானது. இரௌத்திரி சேட்டையை எழுப்புகிறாள். எங்களுக்கும்
மற்றெல்லோர்க்கும் தலைவனாகிய சிவனைப் பாடுவோமாக!

=====

7.

அன்னே இவையும் சிலவோ பலஅமரர்
உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவன்என்றே வாய்திறப்பாய்

தென்னாஎன் னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
என்னாளை என்அரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமும்
சொன்னோம்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னம் துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய்.7

பெண்ணே! இதெல்லாம் என்ன விளையாட்டு? நமக்கு அரியவனாய் விளங்குகின்ற சிவபெருமானுடைய திருச்சின்னங்களின் ஒலியைக் கேட்டு 'சிவா' என்று சொல்லிக் கொண்டே எழுந்திரு. அழகுடைய பெருமானின் பெயர் உன் வாயினின்றும் வருவதற்குள்ளாக தீயில்பட்ட மெழுகுபோல் உன் உள்ளம் உருகிப் போகும். எம்பெருமானை எம்மை ஆளும் இறைவா என்று நாங்கள் பாடுவதுகூடக் காதில் விழாமல் இன்னமுமா தூங்குகிறாய்? கொடிய உள்ளம் படைத்த பேதைப் பெண்ணைப் போல் சும்மா விழுந்து கிடக்கிறாயே! என்ன பரிதாபம்! உன்னுடைய உறக்கம்! சோம்பல் போன்ற சேஷ்டைகள் உன் எதிரிகள். அவற்றின் வசப்பட்டால் இறைவன் புகழ் அறிவிக்கும் இன்னொலி உன் காதில் விழாது. ஏமாந்து விடாதே!

சேட்டை வாமையை எழுப்புகிறாள். இது தூங்கும் பேதைப் பருவத்துச் சிறு பெண்ணை 'அன்னே' என இனிய மொழியால் நோன்பிருக்கச் செய்யும் அருளின் திறனால் விளங்கும் 'நயனீன்று நன்றி பயந்து' பயனளிப்பதல்லவா இன்சொல்!

=====

8.

கோழி சிலம்பச் சிலம்பும் குருகெங்கும்
ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
வாழிஈ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
ஏழைபங் காளனையே பாடேலோர் எம்பாவாய்.8

கோழி கூவுகிறது. பறவையினங்கள் ஆர்ப்பரிக்கின்றன. வெண் சங்கு நாதம் எழுப்புகிறது. ஒப்பிலா இறைவன் தன் பெருங்கருணையை வேத மூர்த்தியின் பெருமையை நாங்கள் குழலிலிசைத்துப் பாடினோமே! அது உன் செவிகளில் விழவில்லையா? பாக்கியசாலிப் பெண்ணே! இதென்ன உனக்கு இவ்வளவு உறக்கம்? வாயில் கதவைத்திற. ஊழி முதல்வனாகிய இறைவனைப் பாடாமல் இருப்பது உனக்கு அழகாகுமா? எழுந்து வா! உமையொருபாகனைச் சிறப்புறப் பாடுவோம்.

அறிவில் சிறிய சீவராசிகள் கூட உறக்கம் நீங்கிக் கடமையையாற்ற எழுந்து விட்டமை, மனிதனுக்குத் தன் கடமைகளை நினைவூட்டத்தான் போலும்! வாமை

சிவசக்தியை எழுப்புகிறள். இவ் எட்டுத் திருப் பாட்டுகளும் ஆவிகளை
இயைந்தியங்கும் எல்லாம் வல்ல இறைவனுடைய ஓங்கு பண்பு எட்டனையும் குறிக்கும்
என்க. இறைவன் ஆற்றல்கள் ஒன்பதினுள் முதலாற்றலின் விரியாகிய எண்
பேராற்றல்களையும் இவையுணர்த்துமென்ப.

9.

முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும்அப் பெற்றியனே
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றஉன் சீரடியோம்
உன் அடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
அன்னவரே எம்கணவர் ஆவார் அவர்உகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்.
இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
என்ன குறையும் இலோமேலோர் எம்பாவாய்.9

உலகம், உயிர்ப் பொருள்கள் அனைத்துக்கும் முன்னால் உள்ள பரம் பொருளே!
இன்றைக்கும் இனி என்றைக்கும் வரப்போகிற புதுமைகளுக்கெல்லாம் புதுமையாக
இருக்கும் பெருமை வாய்தவனே! உன்னைத் தலைவனாக அடைந்த அடியார்களுக்கும்
அடியார்களாக அவர் தம் பாதம் பணிவோம். அந்த அடியார் தலைவரோ எங்கள்
கணவர் என்று கூறி, அவர்களது கடைக்கண்குறிப்புக்கு அடிமையாகப் பணி செய்து
இன்புறுவோம். இத்தகைய நற்பாக்கியத்தை எங்களுக்குத் தந்தால் எங்களுக்கு வேறு
என்ன குறை இருக்கப் போகிறது! இப்படிச் சொல்லிப் பாடுவோம் வா எழுந்து!
அடியார்க்கும் அடியார்களைப் பணிவது ஆண்டவனைப் பணிவதாகும். அந்தப் பணியே
அனைத்திலும் சிறந்த இனிய பணியாகும்!

இதில் நவசக்திகள் சிவன் பெருமை பேசுகிறார்கள். ஒரு மூன்றாம் பிழம்பாகிய
அருவம், அரு உருவம், உருவம் என்னும் மூன்றனுள் அருவ நிலை குறிப்பது இது.

10.

பாதாளம் ஏழினும்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
ஓத உலவா ஒரு தோழம் தொண்டருளன்
கோதில் குலத்தரன்தன் கோயில் பிணாப்பிள்ளைகாள்
ஏதவனார் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய்.10

பாதாள உலகங்கள் ஏழுக்கும் கீழே, சொல்லுக்கு எட்டாத இடத்துக்கும் கீழே பாதங்களும், வேதம் குறிப்பிடுகிற எல்லாப் பொருள்களுக்கும் முடிவாகக் கொன்றை மலர் அணிந்த செஞ்சடையுமுடைய பரம் பொருளான சிவப்பெருமான், உமையவள் பங்கில் ஒரு பாகமாக இருப்பதைத் தவிர வேறு வழிகளால் கண்டறிய முடியாதவன். எங்கும் நிறைந்தவன். வேதமும் விண்ணும் மண்ணும் புகழ்ந்தாலும் புகழின் அளவு கடந்த பரமன். ஆனாலும் அடியார்கள் உள்ளத்தில் இருப்பவன். அவனுடைய ஊர் எது? பேர் என்ன? உற்றார் யார்? மற்றார் எவர்? எப்படி அவனைப் பாடுவது என்று தெரிந்து சொல்லென் நீ! அடியும் முடியும் கூறி வகுத்துக் கூற முடியாத பரம்பொருளாக எங்கும் உள்ள இறைவன், அடியார்களுக்கு மட்டுமே உறவினனாக இருக்கிறான். அவர்தம் உள்ளத்தில் மட்டும் நிறைந்திருக்கிறான். இது பாடும் பரிசு. இஃது அருவுருவ நிலைக் குறிப்பது. ஒருவனுக்கும் ஒருத்திக்கும் உரு ஒன்றாதலால் அருவுருவ (சதாசிவ) நிலை என்க!

=====

11.

மொய்யார் தடம் பொய்கை புக்கு முகேர்என்னக்
கையால் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோம்காண் ஆரழல்போல்
செய்யாவெண் நீறாடி செல்வ சிறுமருங்குல்
மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
ஐயாநீ ஆட்கொண்டு அருளும் விளையாட்டின்
உய்வார்கள் உய்யும் வகைஎல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோர் எம்பாவாய்.11

அழகு மிகுந்த ஐயனே! சிவப்பெருமானே! வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மலர்களையுடைய திருக்குளத்தில் குளிர் நடுங்காதபடி சட்டென்று மூழ்கி நீராடி, உன் திருப்பாத மலரின் பெருமையைப் பாடி வாழ்கின்றோம். திருநீறு பூசி ஜோதி மயமாய் விளங்குகின்ற பார்வதி மணாளனே! நீ அடியார்களை எப்படி ஆட்கொள்கிறாயோ அந்த விளையாட்டுக் காரணமாக நற்கதி பெறுவோருடைய வழியிலேயே சென்றோம். எங்களையும் நல்வழி மாறாமல் காப்பாயாக! சஞ்சலமின்றி அடியார்களின் வழியைப் பின்பற்றிச் சென்றால் யாருமே நற்கதி பெறுவது உறுதி! இது நீராடல் பயன். இது 'வெண்ணீறாடி' என்பதனாலும் மணவாளா என்பதனாலும் உருவத் திருமேனியினைக் குறிக்கும் குறிப்பாகும்.

=====

12.

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
தீர்த்தநல் தில்லைசிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
கூத்தனிவ் வானும் குவலயமும் எல்லோமும்
காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி

வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வர்கலைகள்
ஆர்ப்பரவம் செய்ய அணி குழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
ஏத்தி இருஞ்சனைநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய்.12

அருமைத் தோழிப் பெண்களே! எடுத்த பிறவித் துன்பம் நீங்க ஆனந்த நடனமிடும்
சிவபிரானது ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழில் விளையாட்டைக்
கூறி, வண்டுகள் மொய்க்கும் மலர்கள் நிறைந்த பொய்கையில் கைவளை ஒலிக்க
நீராடி வணங்கிப் பாடுவோம். வாருங்கள். ஆண்டவனது முத்தொழிலைச் சிறப்பித்துக்
கூறுவோர் அவனுடைய விளையாட்டைத் தேர்ந்து அறிகிறார்கள். பொற்பாதம்
ஏத்துவோம்.

இஃது அயன் அரி அரன் மாட்டு வைத்து வாங்கு தொழில் மூன்றும் குறிக்கின்றது.

=====

13.

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
தங்கள் மலம்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடுவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
சங்கம் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய்.13

கருநீலக்குவளை மலர் உமாதேவியைப் போல் இருக்கிறது. செங்கமலப் பைம்போது
சிவபெருமான் நிறத்தை ஒத்திருக்கிறது. அழகான நாரைகள் சுற்றியிருக்கும். பாம்பும்
உள்ள இந்தப் பொய்கை பார்வதியும் பரமேச்வரனும் சேர்ந்திருப்பது போல்
இருக்கிறது. அத்தகைய இந்தத் தாமரைப் பொய்கையில் நம் உள்ளமெல்லாம் பொங்க
நீராடுவோம்! தோழியரே!

இயற்கையே இறைவனையும் இறைவியையும் அடியார்கள் கண்களுக்கு நினைவூட்டிக்
கொண்டிருக்கிறது. மனமாகிற பொய்கையில் அவர்கள் உறைந்திருப்பதை நாம்
உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். இது மடுவளத்தைக் காட்டுகிறது. இஃது அம்மை
அப்பராக மருவும் உருவக் குறிப்பு வாய்ந்தது.

குருகு - வளையல், நாரை வகை.

=====

14.

காதார் குழைஆடப் பைப்புண் கலன்ஆடக்
கோதை குழல்ஆல வண்டின் குழாம்ஆடச்

சீதப் புனல்ஆடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
சோதி திறம்பாடி சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய்.14

காதணிகளும் பிற அணிகலன்களும், மலர்மாலைகளும் வண்டுக்கூட்டமும் ஆட
நீராடிய நாம், கொன்றை மலர் சூடி, அகார ஓங்காரப் பொருளாகவும் உள்ள நடராஜ
பெருமானது பெருமையையும் சிவஞானத்தை ஊட்டி உள்ளக் கடுமை போக்கி, வளர்த்த
அன்னை சிவகாமியின் பாதப் பெருமையையும் பாடியவாறு நீராடுவோம், வாருங்கள்.

அன்னை உயிர்களை வளர்க்கிறாள். ஐயன் எல்லாமாக நிறைந்திருப்பதை அந்த
அன்னை ஊட்டி வளர்க்கும் சிவஞான அமுதத்தினால் ஆன்மா உணருகிறது. இது
ஆட்டத் திறத்தைக் காட்டுகிறது. மற்றும் இது பாங்கிரண்டில் ஒன்றாகிய
மறைப்பாற்றலைக் குறிக்கின்றது.

=====

15.

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தம் களிகூர
நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்கனிப்பப்
பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்பணியாள்
பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆம்ஆறும்
ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நம்பாடி
ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய்.15

எம்பெருமானுடைய பெருமையை உணர்ந்தவன் - ஆன்மாக்களைப் பெண்ணாக வைத்து
உணர்துகிறார் இங்கே - அவன் பெருமையைச் சொல்வதில் வாய் ஓயமாட்டாள்.
கண்கள் பக்திப் பெருக்கால் பனிக்கும். சிவபெருமானைத் தவிர வேறு எந்தத்
தேவரையும் வணங்க மாட்டாய். அப்படி இறைவனிடம் பக்திப் பித்துக் கொண்டவர்கள்
வேறு ஒன்றையும் கருத மாட்டார்கள். அத்தகைய எம் பெருமான் நம்மையெல்லாம்
தடுத்து ஆட்கொள்வதில் பெரும் சமர்த்தர். கச்ச அணிந்த இளமங்கையரே! அவர்
திருவடிப் பேற்றினைப் பாடிப் புனலாடுவோம்! எழுச்சியுற வாரீர். உலக வாழ்வில்
ஓட்டாமல் சிவனே என்றுள்ள மகான்களின் சிந்தையில் ஈசனது திருவடி தவிர வேறு
எதுவுமே ஓட்டுவதில்லை. வித்தகனைப் பாடுவோம். இஃது பாங்கிரண்டில்
மற்றொன்றாகிய பேரருள் குறிக்கின்றது.

=====

16.

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேல்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலப்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
முன்னி அவள் நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய்.16

பார்வதி தேவியின் மரகத நிறம் போல் விளங்கும் நீருண்ட மேகமே, அம்மையின்
சிறிநிடை போல மின்னி, தேவியின்னையின் பாதச் சிலம்பு போல் ஒலித்து,
அம்மையைப் பிரியா மகாதேவன், தம்முடைய அடியாருக்கும் அன்னை அனைவருக்கும்
அருள் சுரப்பது போல் மழையைப் பொழிவாயாக! இறைவியின் கருணையைப் போல்
மழையாக இறை அருள் பொழியட்டும். மழையே பொழிக! இஃது ஒப்பருளாம் செப்பம்
குறிக்கின்றது. இது மழையே பொழிவாயாக என்பதனால் பெறப்படும். எல்லாம் உடைய
இறைவனுடன் இறைவிக்கு வேறுபாடு இன்மையால் உடையாள் எனப்பட்டாள்.

=====

17.

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந்தாடேலோர் எம்பாவாய்.17

பெண்ணிற் சிறந்த பாவையே! திருமால், பிரம்மதேவன், மற்ற தேவர்கள் ஆகியோரிடம்
காணக் கிடைக்காத பேரின்பத்தை நாம் அடையும் படியாகப் பாடுவோம். தம்முடைய
பாதங்களைக் காணும்படி அருள் செய்த சிவபெருமான் நம்முடைய குற்றங்களைப்
போக்கி, நம் இல்லங்கள் தோறும் வந்து துவங்கி நம்மை ஆதரிக்கும் படி
வேண்டிக்கொண்டே நீராடுவோம் வாரீர். சிவபெருமான் ஒருவனால் தான் நமக்கு
எங்கும் கிடைக்காத பேரின்பத்தை வழங்கி அருள முடியும். இது பேரின்பம்
குறிக்கின்றது. இவ்வுண்மை எங்கும் இலாத இன்பம் என்பதனால் விளங்கும். கன்னியர்
பலரும் ஒருத்தியை விளித்துக் கூறுகின்றனர்.

=====

18.

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலம் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்
கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணே! இப்பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.18

எம்பெருமானுடைய பாத கமலங்களில் வணங்கும் தேவர்களது முடி மணிகள்
வலுவிழந்து ஒளி குன்றினாற் போல், கதிரவன் தோன்றினால் இருள் எப்படி மறையுமோ
அப்படி விண்மீன்கள் ஒளி மறைய, கண்ணாலேயே பருகும் அமிர்தம் போன்ற
இறைவனின் பாதப் பெருமையினைப் பாடி நீராடுவீராக! எம்பெருமான் திருவருள்
கருணைக்கு முன்னால் மற்றவை அனைத்தும் நமக்குப் பயன் தராது. இஃது
ஒண்கழல் குறிக்கின்றது. இஃது 'அண்ணாமலையான் அடிக்கமலம்' என்றதனால்
விளங்கும் அமிர்தன் திருவடியின் மேன்மையை அறிவோமாக!

=====

19.

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்று
அங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போம் கேள்!
எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியும் செய்யற்க;
கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க;
இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்,
எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோர் எம்பாவாய்.19

உன்னுடைய பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலப் பொருள் என்று கூறும் பழைய
வார்த்தைகளைப் புதுப்பித்துச் சொல்ல நினைக்கிறோம். ஆனால் எம் பெருமானே!
எங்களுடைய மென்தோள்கள் உன் அடியாருக்கே உரியன என்று சொல்ல வருகிற
எங்களுக்கு அச்சம் தோன்றுகிறது. ஆயினும் எங்கள் நகில்கள் உன்னைத்
தொழாதவர்களின் தோளைச் சேராதிருக்க அருள் புரிவாயாக! எங்களுடைய கைகள்
உன்னடியார்க்கு மட்டுமே திருப்பணிகள் செய்ய வேண்டும். இரவும் பகலும் எங்கள்
கண்கள் உன்னைத் தவிர வேறு எதனையும் காணாதிருக்க வேண்டும். பெருமானே!
இந்த வரம் அருளினால் எங்களுக்குப் போதும். கதிரவன் எங்கே உதித்தால்தான்
எங்களுக்கு என்ன கவலை!

அடியார் பணியே ஆண்டவன் திருப்பணி என்று அனைவரும் மெய், மொழி,
கரணங்களால் உணர்தல் வேண்டும். இஃது ஒன்பதாவது பேறாகிய வேண்டதல்

குறிக்கின்றது. உடையானுக்கு அறிவில் பொருள் உடைமையெனவும், அறிவுள் பொருள் அடிமை எனவும் பெறப்படும். பெருமானே கேட்பாயாக!

=====

20.

போற்றி! அருளுக நின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி! அருளுக நின் அந்தமாம் செந்தளிர்கள்
போற்றி! எல்லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றி! எல்லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றி எல்லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
போற்றி! மால் நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்
போற்றி! யாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றி! யாம் மார்கழிநீ ராடேலோர் எம்பாவாய்.20

எம்பெருமானே! எங்களைக் காப்பாற்றி அருள்க! ஆதியாகவும் முடிவாகவும் உள்ள உன் பொற்பாதங்கள் எங்களைக் காக்கட்டும்.

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய மூன்றுக்கும் காரணமான உன் திருப்பாதம் எங்களைப் பாதுகாக்கட்டும்.

நாங்கள் கடைத்தேறிப் பிழைக்கும்படிச் செய்ய வல்ல உன் மலர்ப்பாதங்கள் எங்களைக் காக்குமாக!

திருமாலும் பிரம்மனும் காணாத உன் தாமரைப் பாதங்கள் எங்களைக் காக்கட்டும்.

இவ்வாறு வணங்கிப் பாடி இந்த மார்கழி நீராடுவோம். வாரீர் தோழியரே!

முத்தொழிலும் புரியும் இறைவன்தான் உயிர்களைக் கடைத்தேற்றுபவன்;
பாதுகாப்பவன். ஆண்டவன் திருப்பாதத்தை நினைந்தார், அனைத்திலும் சிறந்த நிலைமையை அடைவார்கள்.

மார்கழி நீராடழில் பெண்களாகிய ஆன்மாக்கள் உய்யும் முறையே பல காட்சிகளாகக் கோலஞ் செய்யப் பட்டுள்ளன!

இது பத்தாம் பேறாகிய காப்புக் குறிக்கின்றது. இதன் கண் அறுவகைக் காவல் குறிக்கப்படுகின்றன.

அக்காப்பு 'போற்றி' என்னும் இகர ஈற்று வியங்கோள் ஆறனாலும் பெறப்படுகிறது.

முதலிரண்டு 'போற்றி'யும் வினையெச்சங்கள். அறுவகைக் காவல் உணர்வு, உடல், ஊன், மறை, அன்பர், அடியார் என்ப.

படைகுடி கூழமைச்ச நட்பரண் ஆறும், உடையான் அரசருள் ஏறு என்னும் பொது மறையும் இதனை வலியுறுத்தும்.

ஐந்தொழிற்கும் உரியவன் சிவபெருமான். அவனே முழுமுதற் காவலன். இதன் கண் பெறப்படும் எட்டு போற்றியும் எட்டு நாண்மலர் கொண்டு பக்தியினால் வழிபட்டு ஏத்துதற்கு வாய்ப்புடையன!

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெம்பாவை நிறைவுபெறுகிறது.